

Iránymutatás a báziskockázatról

Bevezetés

- 1.1. Az európai felügyeleti hatóság létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: EIOPA-rendelet)¹ 16. cikke értelmében az EIOPA a báziskockázatról szóló iránymutatásokat bocsát ki.
- 1.2. Az iránymutatások a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Szolvencia II. irányelv)² 104. és 105. cikkéhez kapcsolódnak.
- 1.3. Az iránymutatások címzettjei a Szolvencia II. irányelv hatálya alá tartozó felügyeleti hatóságok.
- 1.4. Az Iránymutatások célja elősegíteni a tagállamokban alkalmazott gyakorlatok összehangolását, valamint segítséget nyújtani a vállalkozások számára a piaci kockázat tőkeszükségletének a Szolvencia II. irányelv szerinti kiszámításában.
- 1.5. Ezek az iránymutatások a szavatolótőke-szükséglet standard formulával történő kiszámítása során alkalmazott kockázatmérséklési technikák kezeléséért felelős vállalkozásokra és szakemberekre vonatkoznak.
- 1.6. Az iránymutatások célja a szavatolótőke-szükséglet kiszámításakor alkalmazott kockázatmérséklési technikák kezelésével kapcsolatos szakmai gyakorlat következetességének és összhangjának a vállalkozások típusától és méretétől függetlenül történő növelése.
- 1.7. Az iránymutatásokban meg nem határozott fogalmakra a bevezetésben hivatkozott jogi aktusokban szereplő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.
- 1.8. Az iránymutatások 2015. április 1-jén lépnek hatályba.

1. iránymutatás – Kockázatmérséklési technikák lényeges báziskockázat nélkül

- 1.9. A vállalkozásoknak figyelembe kell venniük, hogy a kockázatmérséklési technikák nem eredményeznek lényeges báziskockázatot, ha a következő feltételek teljesülnek:
 - (a) a kockázatmérséklési technika által kezelt kitettség jellege kellően hasonló a vállalkozás kockázati kitettségéhez;
 - (b) a kockázatmérséklési technikával kezelt kitettség értékében bekövetkezett változások jól tükrözik a vállalkozás kockázati kitettségének értékében bekövetkezett változásokat a kockázati forgatókönyvek átfogó rendszerében, beleértve azokat a forgatókönyveket, amelyek megfelelnek a Szolvencia II. irányelv 101. cikkének (3) bekezdésében meghatározott biztonsági szintnek.

¹ HL L 331., 2010.12.15., 48–83. o.

² HL L 335., 2009.12.17., 1–155. o.

2. iránymutatás – Pénzügyi kockázatmérséklési technikák: a lényeges báziskockázat értékelési kritériumai

1.10. Mielőtt engedélyeznék a kockázatmérséklési technikáknak a szavatolótőke-szükséglet standard formulával történő kiszámításához történő alkalmazását, a vállalkozásoknak többek között az alábbiakat kell értékelniük:

- (a) a báziskockázatnak a kockázatmérséklési technikával kezelt kitettség, valamint a vállalkozás kockázati kitettsége szempontjából fennálló lényegessége, más mérlegtételek figyelembevételével, kivéve, ha folyamatos és konzisztens összefüggés van más mérlegtételek és a vállalkozás kockázati kitettsége között;
- (b) az 1. iránymutatásban említett kitettségek jellege közötti hasonlóság, legalább az érintett eszközök vagy megállapodások típusának és feltételeinek, valamint az azokat a piacokat irányító szabályoknak a figyelembevételével, amelyeken ezeknek az árait jegyzik, vagy amelyek adatokat szolgáltatnak az értékelésükhöz;
- (c) a kitettség értékében bekövetkezett változtatások a kockázati forgatókönyvek 1. iránymutatásban meghatározott átfogó rendszere szerint, beleértve az összes, a standard formula megfelelő moduljaiban vagy részmoduljaiban meghatározott forgatókönyvet, a következők figyelembevételével:
 - (i) a két kitettség közötti szimmetria mértéke;
 - (ii) a forgatókönyv szerinti bármilyen nemlineáris függőség;
 - (iii) a viselkedések bármilyen releváns aszimmetriája olyan kockázati részmodulok esetében, amelyeknél felfelé és lefelé irányuló stressztesztet is alkalmaznak;
 - (iv) az összes kitettség diverzifikációs szintje;
 - (v) bármely, a standard formulában kifejezetten meg nem határozott releváns kockázat;
 - (vi) a kockázatmérséklési technikára vonatkozó kifizetések teljes eloszlása.

1.11. A kockázatmérséklési technika lényeges báziskockázatot eredményez, ha a fenti értékelés nem szolgáltat elegendő bizonyítékot arra nézve, hogy a kockázatbecslési technikával kezelt kitettség értékében bekövetkezett változások tükrözik a vállalkozás kockázati kitettségének értékében bekövetkező összes lényeges változást.

1.12. Ha egy kockázatmérséklési technika feltételei a maximális veszteségvédelemre vonatkozó plafont határoz meg a kezdeti kitettség százalékában kifejezve, a vállalkozásoknak csak a kockázatmérséklési technikával lefedett rész vonatkozásában kell elvégezniük az értékelést a báziskockázat lényegességének meghatározása során.

3. iránymutatás - Biztosítási kockázatmérséklési technikák lényeges báziskockázat nélkül

- 1.13. Mielőtt engedélyeznék egy biztosítási kockázatmérséklési technikának a szavatolótőke-szükséglet standard formulával történő kiszámításához történő alkalmazását, a vállalkozásoknak meg kell határozniuk, hogy a kockázati forgatókönyvek átfogó rendszerében a viszontbiztosításra vagy speciális célú eszközökre vonatkozó megállapodások a szerződéses feltételek különbségeiből eredően másképp viselkednek-e, mint a vállalkozás biztosítási kötvényei.
- 1.14. A vállalkozásoknak a devizanem-eltérésből eredő báziskockázatot lényegesnek kell tekinteniük, ha a biztosítási kockázatmérséklési technikával lefedett kitettség más devizanemben van megadva, mint a vállalkozás kockázati kitettsége, kivéve, ha az érintett devizanemeket egy megfelelően szűk sávban rögzítették, vagy a viszontbiztosítási szerződésben fix átváltási árfolyamról rendelkeznek.
- 1.15. Ha az 1.14. bekezdésben meghatározott, devizanem-eltérésből eredő lényeges báziskockázat áll fenn, a vállalkozások nem engedélyezhetik a kockázatmérséklési technikának a szavatolótőke-szükséglet kiszámítása során történő alkalmazását, kivéve, ha a végrehajtási intézkedések 86. cikkének rendelkezéseit kell alkalmazni³.

A megfelelésre és a jelentéstételre vonatkozó szabályok

- 1.16. Ez a dokumentum az EIOPA-rendelet 16. cikkének értelmében kibocsátott Iránymutatásokat tartalmaz. Az EIOPA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban a hatáskörrel rendelkező hatóságok és pénzügyi intézmények minden erőfeszítést megtesznek azért, hogy megfeleljenek az iránymutatásoknak és ajánlásoknak.
- 1.17. Az iránymutatásoknak megfelelő vagy megfelelni kívánó, hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a megfelelő módon át kell ültetniük azokat szabályozási vagy felügyeleti rendjükbe
- 1.18. A lefordított változatok kibocsátását követő két hónapon belül a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak vissza kell igazolniuk az EIOPA felé, hogy megfelelnek-e vagy meg kívánnak-e felelni a jelen iránymutatásoknak, az esetleges meg nem felelés indokainak megjelölésével.
- 1.19. Ha a fenti határidőn belül nem érkezik válasz, úgy kell tekinteni, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság nem felel meg a jelentéstételi kötelezettségnek, és a jelentésben így kell szerepeltetni.

Felülvizsgálatokra vonatkozó záró rendelkezés

- 1.20. Az iránymutatásokat az EIOPA vizsgálja felül.

³ HL L 12., 2015.01.17., 1-797. o.